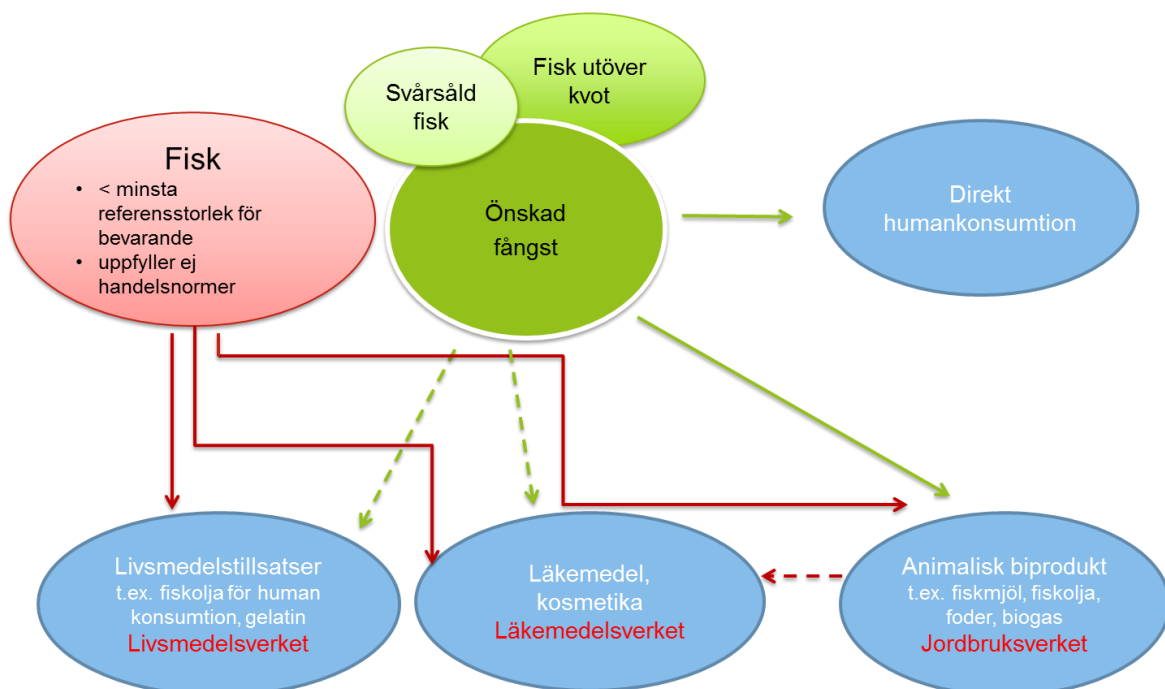

Information om hantering av oönskad fångst vid landningsskyldighet

Den fångst som du måste ta iland, men inte får sälja för direkt humankonsumtion kan du använda på flera olika sätt och det är upp till dig att avgöra vilket användningsområde som passar bäst. Användningsområdet avgör hur fångsten ska hanteras både ombord och efter landning. Observera att olika myndigheter och regelverk ansvarar för och reglerar olika användningsområden.

Från och med den 1 januari 2015 infördes successivt [en skyldighet att landa](#) samtliga arter med fångstbegränsningar. Det innebär att fisk och skaldjur som du tidigare kunnat slänga över bord nu måste tas i land och du måste hitta ett användningsområde för dem. Hanteringen av den oönskade fångsten är beroende av vilket användningsområde du väljer. Om fångsten slängs som vanligt avfall måste den förbrännas i en avfallsgodkänd förbränningsanläggning och fångsten måste åtföljas av ett handelsdokument. Detta regleras i lagstiftningen om animaliska biprodukter.

Bilden visar hur fångsten kan se ut och vilka användningsområden som du kan välja mellan. Observera att informationen fokuserar på hantering av den fångst som inte får gå till direkt humankonsumtion.

Fångst som är mindre än minsta referensstorlek för bevarande får inte säljas för direkt humankonsumtion, men kan t.ex. användas till livsmedelstillsatser, läkemedel, kosmetika, fiskmjöl, sällskapsdjursfoder eller biogas. Bilden visar att olika myndigheter och regelverk ansvarar för och reglerar olika användningsområden.

Hantering ombord på fiskefartyget

Hur den oönskade fångsten ska hanteras ombord på fiskefartyget varierar beroende på vad du har tänkt använda den oönskade fångsten till.

Smittad fångst

Fångst som visar tecken på t.ex. parasitangrepp ska, precis som tidigare, hanteras som en animalisk biprodukt. Den ska förvaras separat från övrig fångst.

Observera att fisk som skadats av rovdjur, t.ex. sälskadad fisk, inte omfattas av landningsskyldigheten. Mer information om hantering och rapportering av sälskadad fångst finns på [Havs- och Vattenmyndighetens hemsida](#).

Sortering och förvaring

Fångster som är mindre än den minsta referensstorleken för bevarande ska förvaras separat och kunna identifieras. På Havs- och Vattenmyndighetens [hemsida](#) finns mer information om sortering och förvaring ombord på fiskefartyget.

Om du vill vara säker på att kunna välja användningsområde för den oönskade fångsten efter landning ska den kylförvaras. Anledningen är att vissa användningsområden kan kräva kylförvaring.

Vad gäller vid och efter landning?

Alla arter som omfattas av landningsskyldigheten ska [landas](#) och det gäller även oönskad fångst som inte får säljas för direkt humankonsumtion.

Sortering och eventuell kategorisering

Den fångst som understiger minsta referensstorlek för bevarande, eller inte uppfyller handelsnormerna, ska även efter landning lagras separat och hanteras separat från den övriga fångsten.

Denna fångst får inte säljas för direkt humankonsumtion men det finns andra möjliga användningsområden. Om du beslutar att den oönskade fångsten ska bli en animalisk biprodukt ska du även kategorisera fångsten. Läs avsnittet "Hantering av en animalisk biprodukt" för mer information om hur en animalisk biprodukt ska hanteras.

Partiindelning

Före försäljning får du fysiskt lägga samman fångst som består av flera arter under minsta referensstorlek för bevarande till ett eller flera partier, förutsatt att de kommer från samma relevanta geografiska område och samma fiskefartyg eller grupp av fiskefartyg. Rent administrativt måste dock arterna hanteras separat så att ett parti bara består av en art. Alla uppgifter i loggbok, landningsdeklaration, avräkningsnota, vägningsjournal, spårbarhetsinformation m.m. måste vara per art.

Förvaring innan försäljning eller bortskaffande

I likhet med vad som gäller vid hantering ombord på fartyget är det vad du har tänkt använda den oönskade fångsten till som bestämmer hur den ska förvaras. Observera att det är olika myndigheter och regelverk som styr olika användningsområden samt att handels- och industrihamnar ska ha avfallshanteringsplaner som är godkända av Transportstyrelsen. Du kan läsa mer om avfallshanteringsplaner på Transportstyrelsens [hemsida](#).

Kan den oönskade fångsten slängas som avfall?

Om den oönskade fångsten slängs som vanligt avfall måste den förbrännas i en [avfallsgodkänd och av Jordbruksverket registrerad förbränningsanläggning](#) och fångsten ska åtföljas av ett handelsdokument. Observera att den anläggning som tar emot avfallet kan ha en skyldighet, enligt Havs- och Vattenmyndighetens [föreskrift 2004:25](#) (10 kap och 11kap), att vara registrerad fångstmottagare hos HaV och som sådan väga fångsten, föra en vägningsjournal samt upprätta deklarerationer om övertagande och eventuellt avräkningsnotor samt att rapportera dessa till HaV.

Hantering av en animalisk biprodukt

Fångst som måste landas och som har klassats som en animalisk biprodukt omfattas av förordningen om [animaliska biprodukter](#) och ska hanteras i enlighet med det regelverket. Observera att fångst under minsta referensstorlek för bevarande inte per automatik blir en ABP. Det är en ansvarig person (på båten eller vid landning) som beslutar om fisken ska klassas som en animalisk biprodukt, samt vilken kategori fångsten då tillhör. Ska den oönskade fångsten användas till foder är det krav på att [verksamheten är registrerad för foder](#) och att [fångsten hanteras i enlighet med foderlagstiftningen](#).

Sortering/kategorisering

Animaliska biprodukter delas in i tre kategorier, delvis baserat på risk vid användning av materialet (kategori 3 material har lägst riskklass och kategori 1 material har högst riskklass). Kategori 3 material (fångst som inte ska användas som livsmedel) har flera användningsområden som till exempel djurfoder, biogas eller rötning/kompostering. Kategori 2-material (till exempel fisk som visar tecken på sjukdom) brukar normalt bortskaffas eftersom dessa har färre användningsområden och större krav på behandling/bearbetning innan användning. Kategori 1 är normalt inte aktuell för viltfångad fisk.

Grundregeln är att kategorierna ska hanteras och lagras separat från varandra. Det går bra att blanda kategorierna 3 och 2, men då kommer hela fångsten att tillhöra kategorin i den högre riskklassen, dvs. kategori 2.

Godkänd eller registrerad anläggning

All bearbetning eller bortskaffande av en animalisk biprodukt ska göras i en anläggning som [godkänts eller registrerats av Jordbruksverket](#). Observera att den anläggning som tar emot material direkt från primärproduktionen har en skyldighet, enligt Havs- och Vattenmyndighetens [föreskrift 2004:25](#) (10 kap och 11kap), att vara registrerad fångstmottagare hos HaV och som sådan väga fångsten, föra en vägningsjournal samt upprätta deklarerationer om övertagande och eventuellt avräkningsnotor samt att rapportera dessa till HaV.

Bifoga ett handelsdokument

Ett [handelsdokument](#) i original måste följa med den animaliska biprodukten, från utlämning till slutlig mottagare för att garantera spårbarhet. Det är avsändaren som utfärdar handelsdokumentet. Observera att det, enligt Havs- och Vattenmyndighetens föreskrift [2004:25 11 kap](#), kan finnas krav på att ett transportdokument också ska medfölja transporten.

Transport av en animalisk biprodukt

Den som yrkesmässigt transporterar animaliska biprodukter ska vara [registrerad hos Jordbruksverket](#). Transportören ska ha en kopia av handelsdokumentet. Handelsdokumentet måste sparas av transportören i två år.

Om den animaliska biprodukten som transporteras ska användas som foder måste transportören även vara registrerad för att [transportera foder](#).

Det är möjligt att transportera den animaliska biprodukten i fiskefartyget. Om fångsten inte aktivt har valts att bli en animalisk biprodukt, transporteras direkt efter fångst utan att först ha landats behöver du inte vara registrerad som transportör.

Utförsel av animalisk biprodukt till andra EU-länder och export till Norge, Island och Schweiz

- Anläggningen i mottagarlandet måste vara godkänd/registrerad av [ansvarig myndighet i mottagarlandet](#).
- Vid utförsel till andra EU-länder samt export till Norge, Island och Schweiz måste den animaliska biprodukten åtföljas av ett standardiserat handelsdokument på mottagarlandets språk. Om du inte behärskar det språket måste du skaffa ett tvåspråkigt dokument. I många fall accepterar mottagarlandets myndigheter dokument på engelska, men det måste du först ha försäkrat dig om, innan varan sänds iväg.